

قهوه خانه مش قاسم (گوسفندی)

معرفی
قهوه خانه قاسم (گوسفندی)، قهوه خانه‌ای قدیمی در بازارچه شاپور است که حدود ۵۰ سال پیش توسط پهلوان قاسم پور بر پا شد.

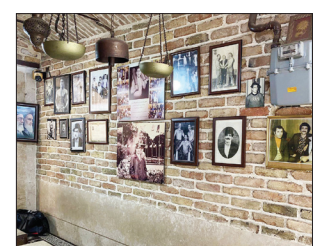
نشانی
بازارچه شاپور، کوچه جلوان
قهوه خانه مش قاسم (گوسفندی)

قهوه خانه‌ای کوچک اما با صفا

قهوه خانه قاسم گوسفندی هنوز بین مردم با همین نام شهرت دارد؛ قهوه خانه‌ای بزرگ با فضایی سر پوشیده که در محیطی به مساحت یک صد متر مربع ساخته شده است. در اینجا با وجود آنکه در گذشته طبق گفته اهالی برنامه‌های نقالی و شاهنامه خوانی و در شب‌های ماه رمضان مراسم ترنابازی برگزار می‌شده است اما سادگی حرف اول را می‌زده و خبری از آرایه‌های معماری سنتی و نقاشی‌های قهوه خانه‌ای نبوده و تنها زینت این قهوه خانه تصویری از مش قاسم بوده که در ورودی مغازه به چشم می‌خورد. قهوه خانه مش قاسم گوسفندی بیش از ۲۵ سال است که توسط دو پسرش علی و احمد اداره می‌شود.

مش قاسم چگونه مش قاسم گوسفندی مشهور شد؟

مش قاسم از پهلوان‌های بنام محله سنگلج بود که قهوه خانه‌ای با صفا هم داشت. او همیشه در محله گره‌گشای مشکلات اهالی بود و به قول امروزی‌ها سرش برای انجام کار خیر حسابی درد می‌کرد. به همین دلیل هر کسی در زندگی به گره یا مشکلی بر می‌خورد یا از چیزی یا کسی ناراحت می‌شد، نخستین جایی که می‌توانست برای دادخواهی، درددل و گره‌گشایی قدم بگذارد قهوه خانه مش قاسم بود. در گذشته، پشت قهوه خانه مش قاسم، کاروانسرای وجود داشت که از آن به عنوان آغل گوسفندان استفاده می‌شد. یک روز این کاروانسرا دچار حریق می‌شود و پهلوان قاسم برای نجات گوسفندان لباس هایش را خیس می‌کند و به دل آتش می‌زند و آنها را از خطر دور می‌کند. به همین دلیل از همان روز مش قاسم به مش قاسم گوسفندی و قهوه خانه‌اش نیز به همین نام معروف شد.

بازارچه قدیمی سنگلج قدمت تاریخی دارد

زیر سقف ۱۶۰ ساله بازارچه شاپور

سنگ، بافت مسکونی و تجاری باهم در آمیخته و تقریباً در همه روزها بسیار شلوغ و پر تردد است. بازارچه شاپور با گذشت حدود ۱۶۰ سال از عمرش هنوز بوی تازگی و طراوت می‌دهد و مقصدی برای خرید و گردش در تهران قدیم محسوب می‌شود.

✓ **سعیده مرادی** بازارچه شاپور یا قوام الدوله بازارچه‌ای قدیمی در دل محله سنگلج است که این روزها به نام طرخانی شهرت دارد؛ بازارچه‌ای که قدم زدن در آن، گردشگران را به زمان‌های دور می‌برد و حال و هوای گذشته را تداعی می‌کند. در این بازارچه مسقف همراه با کفپوشی از

معماری تاریخی بازارچه

معرفی
بازارچه شاپور از بازارچه‌های تاریخی تهران است که قدمت آن به دوره قاجار بازمی‌گردد و توسط قوام الدوله ساخته شده است.

نشانی
بازارچه شاپور

ایستگاه اتوبوس
شاپور

ایستگاه مترو
خیام

حجره‌ها زیر طاقی آجری

سبک معماری بازارچه شاپور نمونه‌ای درخشان از معماری ایرانی در دوران قاجاریه است. البته نمونه مشابه آن در بازارچه‌های سنتی بازار بزرگ تهران وجود دارد. به کارگیری آجر تراش‌دار ویژگی این بازار از لحاظ تزئینات بنا است. به‌ویژه در نمای غربی بازارچه قوام الدوله این مورد بیش از سایر وجوه دیده می‌شود. آجرکاری طاق‌ها و دیوارها، انواع آجر چینی و نیز تکرار چند قوس جناغی یکنواخت، معماری چشم‌نوازی در این بازارچه ایجاد کرده است.

حجره‌های بازارچه شاپور

معرفی
بازارچه شاپور در کنار بناهای تاریخی، حجره‌های متنوعی را در خود جای داده است. از خواربارفروشی و گوشت فروشی گرفته تا بورس کفش در این بازارچه وجود دارد.

از خواربار تا کفش

بازارچه شاپور در طول هفته بسیار شلوغ و پر تردد است. دلیل شلوغی آن هم تنوع محصولاتی است که در این بازارچه عرضه می‌شود. از گیاهان دارویی، حجره‌های متنوعی در این بازارچه وجود دارد که برخی همچنان حال و هوای قدیمی خود را حفظ کرده‌اند. نخستین داروخانه با سبک اروپایی پایتخت به نام دارو خانه جاوید در این محله هنوز رونق دارد. بخش انتهایی این بازارچه یکی از بورس‌های خرید کفش در تهران است و بوی چسب و چرم و روغن در بخشی از بازارچه خبر از وجود کارگاه‌های سراجی و تولید کفش در کوچه‌های اطراف می‌دهد.

چهارسوق چوبی تهران

معرفی
تنها چهارسوق چوبی تهران با قدمت بیش از صد سال در همسایگی بازارچه شاپور تهران قرار دارد و کوچه‌های شهید زندی، میثم، شهید توسلی و شهید رضایی مجد را به هم متصل می‌کند.

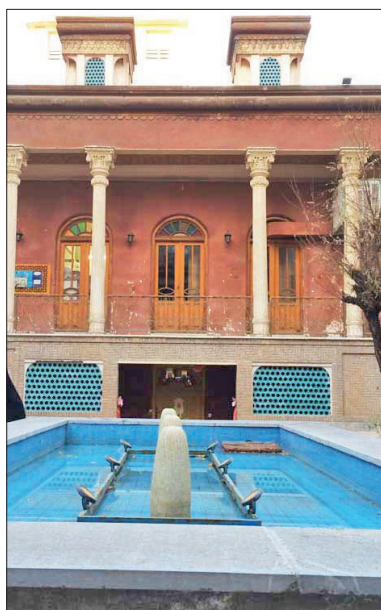

تنها چهارسوق چوبی تهران

اگرچه امروزه در تهران چهارسوق‌های دیگری نیز وجود دارد، اما هیچ کدام چوبی نیستند. تنها چهارسوق چوبی پایتخت به خاطر داشتن سقف چوبی، به این نام شناخته می‌شود. این چهارسوق در دوران قاجار احداث شده و از لحاظ معماری ارزش زیادی دارد، به همین دلیل در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. این چهارسوق با معماری ویژه و حال و هوای تهران قدیم، فضایی جذاب برای عکاسی هم محسوب می‌شود.

خانه آیت الله ایروانی

معرفی
خانه فرهنگ آیت الله ایروانی، بنایی مسکونی متعلق به اواخر دوره قاجار است که به آیت الله میرزا یوسف ایروانی، مجتهد و عالم فرهیخته تعلق داشته است.

پاتوق فرهنگی تاریخی

خانه آیت الله ایروانی از بناهای تاریخی محله شاپور است. این بنا در یک طبقه و نیم و یک زیرزمین ساخته شده است و در کنار ۲۰۰ سالگی، می‌توان به تماشای آجرکاری‌های زیبا و گچبری‌های هنرمندانه سرستون‌های ایوان نشست. این خانه پس از یک دوره بازسازی در سال ۱۳۸۲، با عنوان خانه فرهنگ آیت الله ایروانی گشایش یافت. این مرکز هم‌اکنون شامل کتابخانه‌ای با بیش از ۱۴۰۰ جلد کتاب، سالن مطالعه، اتاق رایانه و بخش‌های دیگر است و خدمات فرهنگی و هنری به اهالی محل ارائه می‌کند.

● موقعیت: خیابان ناصر خسرو، کوچه امام جمعه

خانه صدر اعظم

معرفی: این بنا به میرزا آقاخان نوری صدر اعظم ناصرالدین شاه تعلق داشت و سپس امام جمعه تهران آن را خرید و در آن ساکن شد. خانه امام جمعه از آثار نفیس بازمانده از دوره قاجار است و مانند سایر خانه‌های اعیانی ۲ بخش اندرونی و بیرونی دارد. بخش اندرونی آن تخریب شده اما بخش بیرونی خانه قابل بازدید برای گردشگران است. عمارت ۲ طبقه دارد. طبقه بالای بنا متشکل از تالار تالستانی و زمستانی است که با رسی (پنجره‌های مشبک رو به حیاط) از هم جدا شده‌اند. زیبایی نقاشی‌ها، شیشه‌ها و ارس‌ها، آینه کاری و گچبری‌های این خانه بسیار خیره کننده و برای عکاسی مناسب هستند.